

TEZA:

Praca obwinionego nad projektem pozwu była opieszala (trwała kilka miesięcy) a ostateczny jej efekt nie odpowiadał minimalnym standardom dokumentu jakim jest pozew. Ponadto obwiniony nie dotrzymał uzgodnionych ze skarżącymi terminów przekazania projektu skargi do WSA a finalnie przygotował i złożył lakoniczną skargę nie uwzględniającą wskazań skarżących, zawierającą błędy i braki, co skutkowało koniecznością podjęcia przez skarżących działań uzupełniających.

Takim zachowaniem obwiniony dopuścił się deliktów dyscyplinarnych godzących w dobre imię i podważających zaufanie do zawodu radcy prawnego.

WO – 43/23**POSTANOWIENIE****z dnia 1 czerwca 2023 r.****Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie**

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Rafał Rybnik
Sędziowie: SWSD Katarzyna Broclawik
SWSD Krzysztof Buczek (sprawozdawca)

Protokolant: Barbara Sarnowska

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2023r. na posiedzeniu

sprawy zażalenia obwinionego A. M. na zarządzenie Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP z dnia 5 stycznia 2023 r. o odmowie przyjęcia odwołania od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP 26 maja 202r r., sygn. akt: D 27/22

postanawia

1. uchylić zaskarżone zarządzenie
2. przekazać Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu według właściwości rozpoznanie wniosku obwinionego o przywrócenie terminu do złożenia odwołania
3. koszty postępowania zażaleniowego ponosi Krajowa Izba Radców Prawnych w Warszawie.

UZASADNIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP orzeczeniem z dnia 26 maja 2022 r., wydanym w sprawie o sygn. akt D 27/22, uznał obwinionego A. M. za winnego popełnienia przewinień dyscyplinarnych polegających na naruszeniu przepisu art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 11 ust. 1 i 2, art. 38 ust. 1, 5, 6 i 7 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W dniu 07.12.2022r. obwiniony, za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, złożył do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego wniosek o przywrócenie terminu do zaskarżenia orzeczenia z dnia 26.05.2022r. ewentualnie o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt D 27/22. Obwiniony w ww piśmie wniósł także o przywrócenie terminu do otrzymania postanowienia OSD z dnia 26.05.2022r. o odmowie zawieszenia postępowania. W dalszej kolejności obwiniony wniósł w dniu 22 grudnia 2022r. odwołanie od tego wyżej wskazanego orzeczenia zaskarżając je w całości.

Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych zarządzeniem z dnia 5 stycznia 2023r. odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania w trybie art. 429 k.p.k. w zw z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych z uwagi na to, że zostało ono wniesione po terminie.

Zarządzenie to zaskarżył w terminie obwiniony A. M. W zażaleniu obwiniony podniósł iż bezzasadnie przyjęto iż odwołanie zostało złożone z uchybieniem terminu do jego złożenia. W szczególności obwiniony zakwestionował prawidłowość uznania za doręczoną przesyłki w trybie art.133§2 k.p.k. zawierającej odpis orzeczenia z uzasadnieniem , co skutkowało uprawomocnieniem się orzeczenia z dniem 30.08.2022r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne, jednak z przyczyn innych niż podniesione.

Pismem z dnia 7 grudnia 2022 r. do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wpłynął, wniosek obwinionego, skierowany do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, o przywrócenie terminu do zaskarżenia orzeczenia z dnia 26.05.2022r. oraz ewentualnie o wznowienie postępowania

w sprawie o sygn. akt D 27/22. Odwołanie natomiast zostało złożone odrębnym pismem opatrzonym datą 22.012.2022r. Do dnia rozpoznania zażalenia na odmowę przyjęcia odwołania nie został rozpoznany wniosek o przywrócenie terminu do jego wniesienia. Czyni to przedwczesnym zarządzenie o odmowie przyjęcia odwołania. Przywrócenie terminu ma znaczenie pierwotne. Najpierw sąd jako organ procesowy powinien rozpoznać wniosek o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej, wydając stosowne postanowienie, a dopiero w razie prawomocnego oddalenia wniosku o przywrócenie terminu Przewodniczący OSD może wydać zarządzenie o odmowie przyjęcia środka odwoławczego.

Podjęcie decyzji w przedmiocie przyjęcia środka zaskarżenia winno więc nastąpić po uprzednim rozpoznaniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania w trybie przewidzianym w art. 126 k.p.k. (postanowienie SN z dnia 8 października 2014 r., III KZ 70/14). Powyższe naruszenie procedury miało bez wątpienia wpływ na treść zaskarżonego zarządzenia.

Jak wynika z powyższego argumentacja obwinionego zawarta w zażaleniu na odmowę przyjęcia odwołania, kwestionująca uznanie za skuteczne doręczenie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem, może być zbadana wyłącznie w postępowaniu o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem. W tej części właściwy jest zaś "organ, przed którym należało dokonać czynności" ([art. 126 § 2 k.p.k.](#)), tj. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP. Z tego względu w pkt 2 niniejszego postanowienia wniosek ten przekazano temu Sądowi.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny ograniczył rozpoznanie środka odwoławczego wyłącznie do wskazanej wyżej kwestii, wziętej pod uwagę z urzędu (art. 436 w zw. z art. 438 pkt 2 k.p.k. zw z art. 74¹ stawy o radcach prawnych).

W tym stanie rzeczy zarządzenie należało uchylić, żeby umożliwić przeprowadzenie czynności związanych z wnioskiem obwinionego o przywrócenie terminu do zaskarżenia orzeczenia OSD. W zależności od ich wyniku winny zostać podjęte dalsze decyzje procesowe.